REGIONALT FINANSIERAD KORT-OCH DOKUMENTÄR-FILM 2005

ESTER FOTO: MICHAEL PALMGREN COPYRIGHT: TINROOF PRODUKTION

RYPPAR FOTO: CIPRIAN GORGA (SPEEDFILM)

SPÄTTAN FOTO: NILS BERGENDAL
COPYRIGHT: KOSTR-FILM

Svenska Filminstitutet

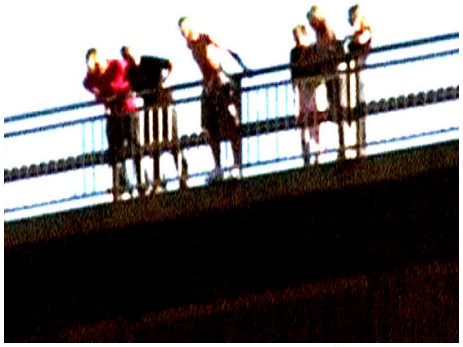

SCEN NR: 6882 UR MITT LIV FOTO RUBEN ÖSTLUND

MANNEN SOM INTE KOM NÅGONSTANS FOTO: PETER LARSSON

PARASITEN FOTO: NIKLAS JOHANSSON COPYRIGHT: MIGMA FILM AB

EN FAMILJ SOM ANDRA FOTO ULF SÖDERGREN, WG

Innehåll

Inledning 1

Regionala resurscentrum – en kort historik 2

Regionalt samfinansierad kort- och dokumentärfilm 2

Geografi och ekonomi 4

Den regionala filmen och jämställdhet 5

Dokumentärer vs Fiktion 5

En blick framåt 6

Regionalt samfinansierade filmer premiärsatta 2005 7

Inledning

DET SVENSKA FILMLANDSKAPET har förändrats. Under ett decennium har allt fler kort- och dokumentärfilmer producerats över hela landet, de flesta med stöd från regionerna. Bara under 2005 hade 64 nya regionalt samfinansierade filmer urpremiär. Flera av filmerna premiärvisades på biograf. Många av filmerna har visats i SVT liksom på någon av de större festivalerna i Sverige.

Sedan det statliga stödet till regional film infördes 1997 har den regionala strukturen på filmområdet vuxit sig stark. Idag finns 19 regionala resurscentrum som verkar för att stärka och utveckla filmen i sina regioner bl a på produktionsområdet.[1] Denna utveckling ligger helt i linje med den nationella filmpolitikens vision om att svensk film ska spegla hela landet. I detta ligger förstås inte bara att visa bilder av miljöer och platser från olika delar av landet utan också att skapa möjligheter för nya kreatörer och nya berättelser att ta plats i svenskt filmskapande.

Det övergripande syftet med den här rapporten är att ge en nationell överblick av den regionalt finansierade produktionen av kort- och dokumentärfilm ur några olika aspekter. Hur omfattande är produktionen och vilka resultat kan man se? Hur har produktionen förändrats över tid? Vilka regionala variationer finns? Hur stor andel av filmerna är gjorda av kvinnor respektive av män?

Den här rapporten är en uppföljning av den dokumentation av kort- och dokumentärfilm som gavs ut av Regionala filmresurscentrums samarbetsråd och som omfattade åren 1997-2004.[2] För att underlätta jämförelser mellan 2005 och tidigare års statistik är avgränsningen, d v s urvalskriterierna desamma som för den första dokumentationen.[3] Ambitionen var då, liksom nu, att fokusera på det mest kvalitativa och professionella av den regionalt finansierade kort- och dokumentärfilmen. Förutom att ha fått regionalt stöd måste varje enskild film uppfylla något eller några av följande kriterier:

- Att stöd beviljats av Svenska Filminstitutets konsulenter
- Att Sveriges Television är samproducent
- Att Sveriges Television köpt visningsrätt
- Att filmen kvalificerat sig för visning vid någon av de större svenska filmfestivalerna eller till utländsk filmfestival

Det finns en hel del regionalt finansierade filmer som inte uppfyller dessa kriterier och därmed inte innefattas i den här rapporten. Det gäller framför allt så kallade växthusprojekt i vilka regionerna stödjer unga filmare med mindre summor. Detta är ett betydelsefullt arbete som syftar till att ta tillvara på och utveckla unga talanger över hela landet. Vi vill också påpeka att vi i brist på tillförlitliga uppgifter har valt att inte redovisa filmernas publikrespons. I denna rapport fokuserar vi på produktionen av filmer men har alltså inte skärskådat i vilken utsträckning som filmerna har nått en publik.

Innehållet i rapporten baseras på uppgifter som lämnats av samtliga regionala resurscentrum. Uppgifterna har samlats in via enkäter och intervjuer med regionala filmkonsulenter vid regionala resurscentrum. Viss kompletterande information har hämtats ur Svenska Filminstitutets filmdatabas samt från SVT. Materialet har bearbetats av en redaktionsgrupp på Svenska Filminstitutet bestående av Per Ericsson och Elisabeth Wengström i dialog med Anne-Marie Söhrman Fermelin, kortfilmskonsulent och Tove Torbiörnsson, dokumentärfilmskonsulent. Arbetet har också bedrivits i samråd med Ulf Nordström, ordförande för Regionala filmresurscentrums samarbetsråd.

Under arbetets gång har vi fått syn på en brokig och variationsrik samling filmer som kommer från hela Sverige, från såväl erfarna filmskapare som nya talanger. Samtidigt går det att se vissa tendenser både under 2005 och över en längre tidsperiod.

Regionala resurscentrum – en kort historik

ÅR 1997 INFÖRDES ETT STATLIGT STÖD till regionala resurscentrum för film och video.[4] Syftet med stödet var att stärka den regionala filmen med fokus på verksamhet för barn och unga. Huvudman för regionala resurscentrum är landsting eller regionförbund. Under det första året fördelades 4,5 miljoner kronor mellan nio regionala resurscentrum som redan hade bildats: Film i Väst, Filmpool Nord, Film i Skåne, Film i Dalarna, Film i Värmland, Film i Västernorrland, Film i Västerbotten, Film i Kronoberg och Filmpool Jämtland. Undan för undan har sedan kartan utökats genom att nya resurscentrum har etablerats. 1998 fördelades stöd till Film på Gotland, Film i Halland och Film i Västmanland som sedan följdes av Film i Örebro län, Film i Uppland, Film i Sörmland, Film i Sydost [5] och Film Stockholm. 2001 hade hela Sverige fått en regional struktur på filmområdet då också Film i Jönköpings län, Film Gävleborg och Film i Öst bildades. I och med Filmavtalet år 2000 infördes en särskild stödform som riktades till långfilmsproduktion. Mottagare för detta stöd blev tre regionala resurscentrum som därmed också blev produktionscentrum: Film i Väst, Filmpool Nord och Film i Skåne. Därmed skulle långfilmsproduktionen förstärkas i tre regioner: Västra Götaland, Norrbotten och Skåne.

Under perioden 1997-2004 ökade Svenska Filminstitutets regionala bidrag från 4,5 miljoner till över 19 miljoner kronor (inklusive stödet till produktionscentrum). Under samma tid ökade den sammantagna regionala motprestationen från nästan 11 miljoner till närmare 77 miljoner kronor. Många regionala resurscentrum fick också stöd från EU:s strukturfonder. Den sammantagna resursförstärkningen innebar att den regionala filmverksamheten stärktes på många områden, inte minst inom produktionen. Antalet regionalt samfinansierade kort- och dokumentärfilmer ökade kraftigt, från omkring tio 1997 till över 80 stycken 2003. Omskrivet i pengar har regionernas insats i svensk kort- och dokumentärfilm, under samma period, vuxit från strax under två miljoner till drygt 17 miljoner kronor.

Regionalt samfinansierad kort- och dokumentärfilm

Det regionala filmåret 2005

Under 2005 producerades 64 regionala filmer som uppfyller kriterierna för den här undersökningen. Dessa filmer har haft en total budget på närmare 39 miljoner kronor varav regionerna stått för nästan en femtedel, det vill säga 7,5 miljoner kronor. Lägger man ihop insatserna från regionerna, Svenska Filminstitutet och SVT [6] kommer man nästan upp i hälften av den totala produktionsbudgeten. Resterande del täcks av andra intressenter eller i form av egna insatser från filmare och produktionsbolag.

Många av de regionalt samfinansierade filmer som hade premiär 2005 har rönt stor framgång både nationellt och internationellt. Kortfilmen *Parasiten* av Lisa Munthe blev utvald till filmfestivalen i Cannes och har rest på olika festivaler runt om i världen. Den producerades med stöd från såväl Filmpool Nord som Film i Västerbotten. På Gotland gjorde Peter Larsson den animerade filmen *Mannen som inte kom någonstans* som under Guldbaggegalan 2007 var en av tre nominerade filmer till priset för bästa kortfilm. Året innan var *Scen nr: 6882 ur mitt liv* av Ruben Östlund en av de nominerade kortfilmerna. Filmen, som är samfinansierad av Film i Väst, är ytterligare en film med internationella framgångar; den blev bland annat nominerad till bästa europeiska kortfilm. Exemplen på festivalframgångar är fler och många.

Om vi däremot tittar på kvantitet kan vi notera en tillbakagång när det gäller omfattningen av produktionen av kort- och dokumentärfilm. Den sammantagna ekonomiska insatsen från regionerna har sedan 2004 minskat markant (Fig. 2). Faktum är att, sedan toppåret 2003, har den regionala produktionsinsatsen sjunkit till ungefär samma nivå som för år 2000. En nivå som är mindre än hälften av kulmen 2003. En viktig orsak till detta är troligtvis den successivt minskade tillgången till EU:s strukturfondsmedel som i huvudsak riktades till att stärka produktionsmiljön i regionerna. När EU-medlen försvinner minskar också möjligheterna till extra insatser hos regionerna.

Trots att den regionala finansieringen har minskat produceras nästan lika många filmer som tidigare. En möjlig förklaring är att regionerna har anpassat sig till nya ekonomiska förutsättningar genom att fortsätta stödja ungefär lika många produktioner som tidigare, men med en mindre summa i varje enskilt projekt. En annan förklaring är att filmer har fått stöd under tidigare år men har haft en lång produktionsfas och därför ”släpar efter” i redovisningen.

Figur 1

Antal producerade kort- och dokumentärfilmer med regionalt stöd för varje år

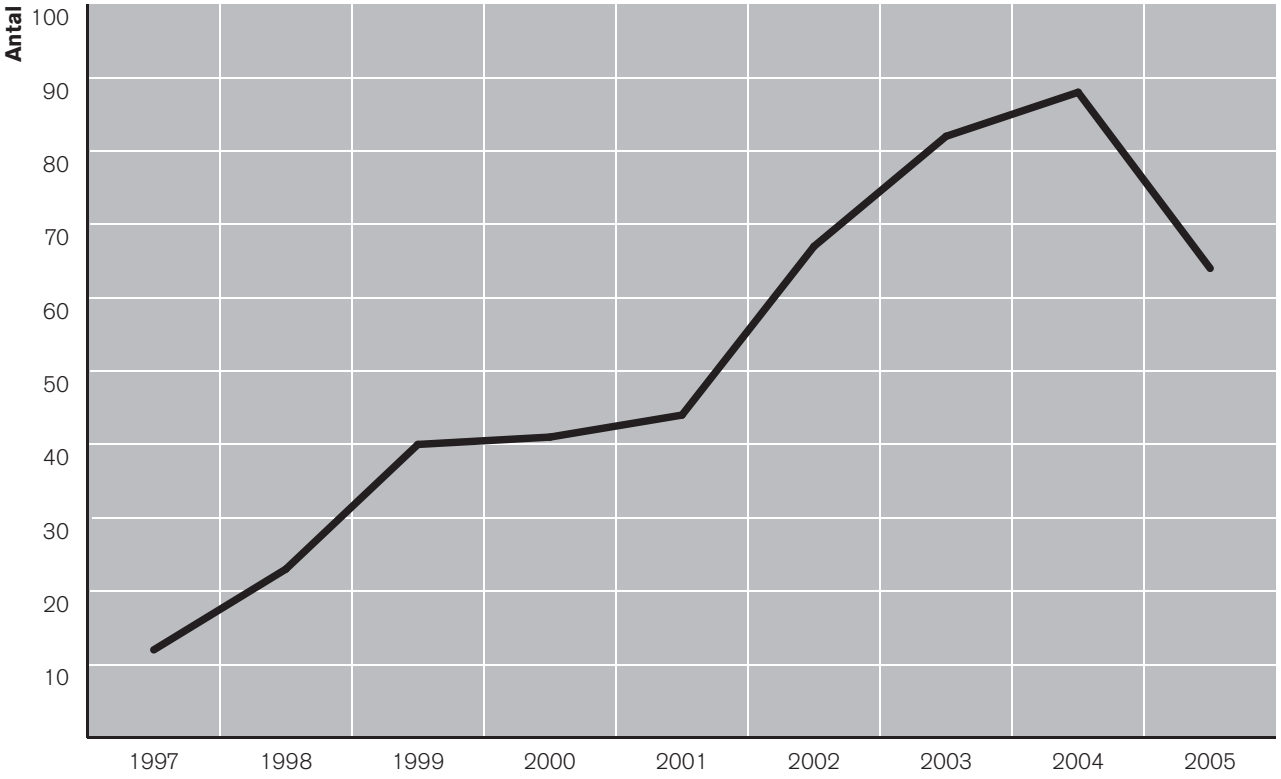

Figur 2

Ekonomisk insats i regional kort- och dokumentärfilm per år

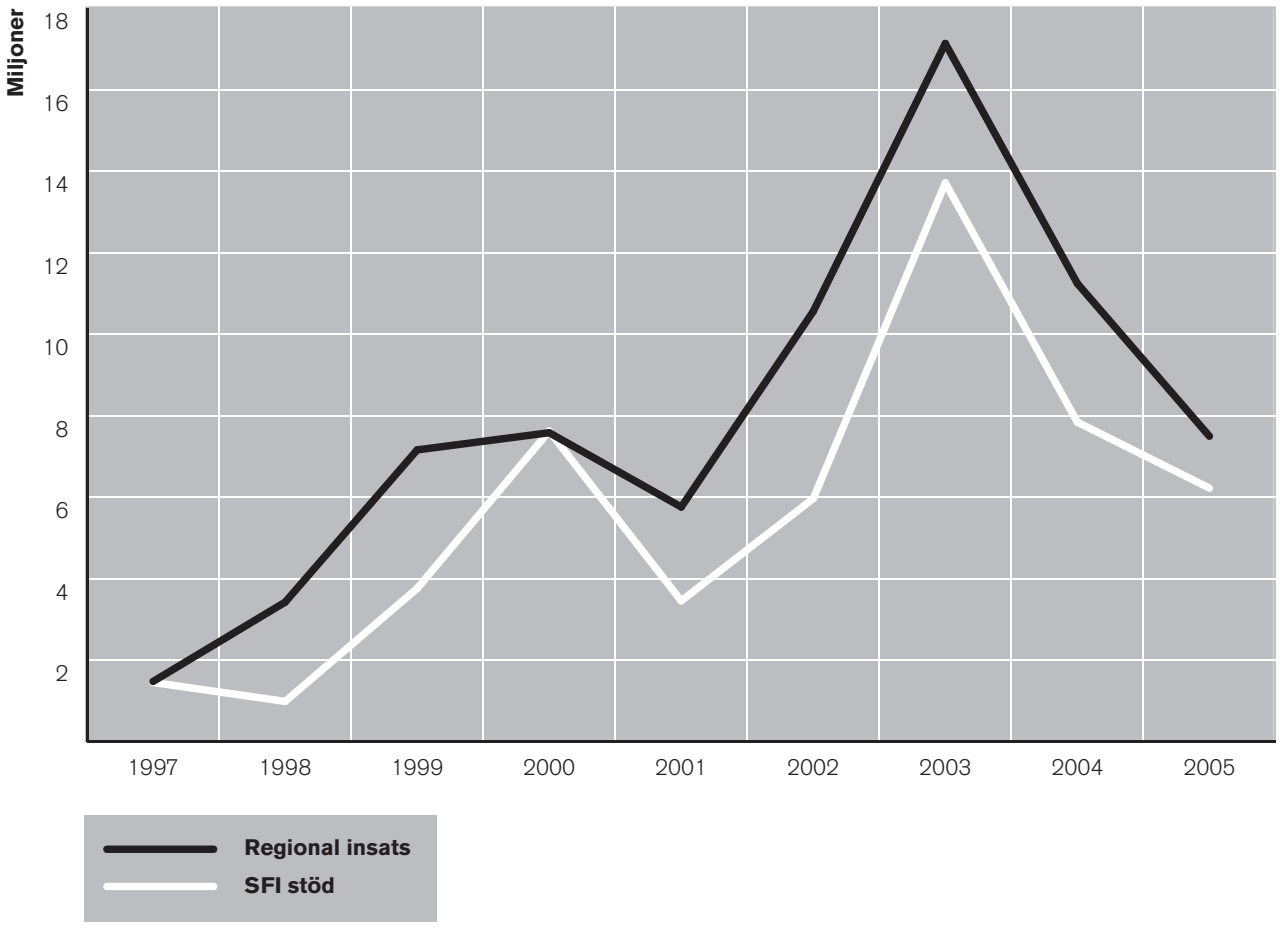

Geografi och ekonomi

OMFATTNINGEN AV SATSNINGARNA PÅ FILMPRODUKTION skiljer sig åt mellan olika regioner. De tre långfilmsproducerande regionerna, Västra Götaland, Skåne och Norrbotten, satsar mer än de övriga tillsammans. Dessa regioner har under många år arbetat med att utveckla en infrastruktur inom produktionsområdet, t ex i form av utbildningar och studiofaciliteter. Under 2005 står dessa tre regioner för närmare 60 procent av den sammantagna regionala samfinansieringen och en knapp tredjedel av alla filmer (Fig. 3). Dalarna och Västerbotten har också kontinuerligt satsat på produktion av kort- och dokumentärfilm. Under 2005 har även Västernorrland gjort ett stort avtryck. Dessa sex regioner dominerar totalt.

Att det är just dessa regioner som satsar på produktion kan till en del förklaras med att det där bor flest filmarbetare, enligt en nyutkommen studie över filmarbetare i Sverige.[7] Vid sidan om Stockholm som dominerar stort bor det flest filmarbetare i Västra Götaland följt av Skåne. Därefter kommer Dalarna, Norrbotten och Västerbotten. Totalt har dessa fem regioner sedan år 2000 stått för mellan 85 och 90 procent av den sammantagna regionala samfinansieringen av kort och dokumentärfilm. Stockholm kan inte räknas dit eftersom det där inte fördelats något produktionsstöd sedan 2004. Under perioden 2001 till 2004 fördelade Stockholm däremot totalt 3,5 miljoner kronor till kort- och dokumentärfilmsprojekt.[8]

Man kan konstatera att regionerna arbetar och prioriterar olika. Det handlar inte bara om hur stora resurser man avsätter för filmproduktion utan också hur stor insats som görs i varje enskild film. En tydlig tendens är att de regioner som satsar mest pengar i produktion prioriterar färre projekt men ger istället varje film ett större stöd. Det är dessa filmprojekt som vanligtvis också får stöd från annat håll, exempelvis Svenska Filminstitutet eller SVT. Man kan också se en skillnad mellan de olika produktionscentrumen. Film i Skåne spenderar mindre pengar totalt sett men gör ungefär lika mycket film. Filmpool Nord har exempelvis fördelat fyra gånger så mycket pengar jämfört med Skåne. Och varje projekt har där fått i genomsnitt dubbelt så mycket pengar som de skånska. De ”mindre” produktionsregionerna satsar vanligtvis små belopp i relativt många produktioner. I många fall sker detta som en delfinansiering av ett projekt som redan fått ett större stöd av något annat produktionscentrum.

Figur 3

Olika regioners insatsandel av den totala produktionsbudgeten för kort- och dokumentärfilm 2005, procent av 7,6 miljoner.

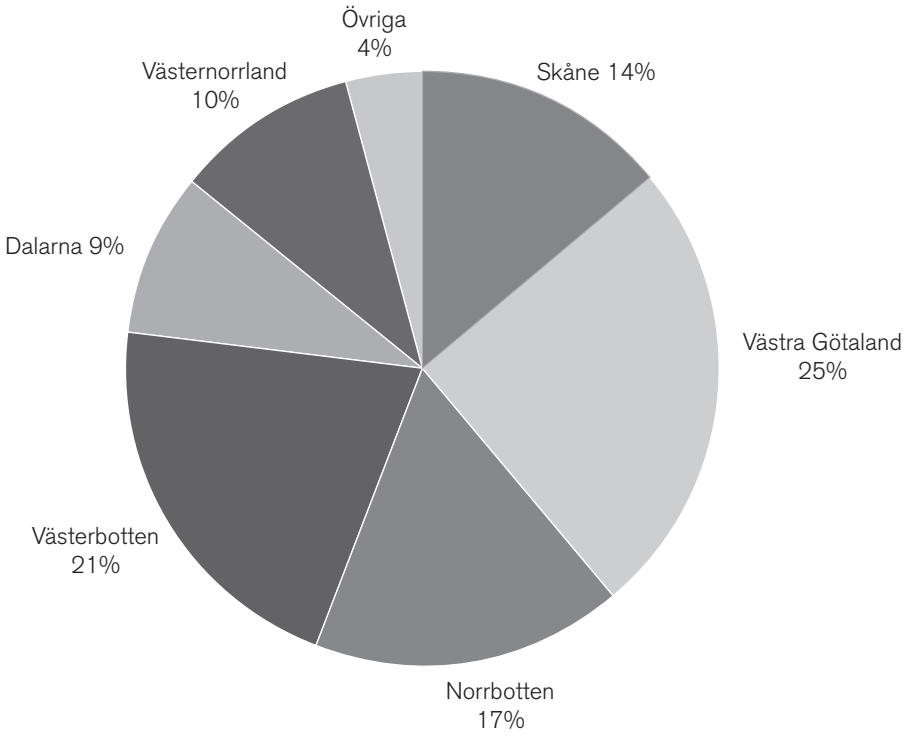

Den regionala filmen och jämställdhet

FILMSKAPANDE HAR LÄNGE VARIT EN MANSDOMINERAD BRANSCH. Det avspeglas inte minst i den fortfarande låga andelen kvinnor i centrala funktioner såsom regi, manus och produktion. Särskilt tydlig är bristen på jämställdhet inom långfilm. Under de senaste åren har andelen svenska långfilmer som regisserats av kvinnor pendlat mellan 20 och 25 procent. Detta är långt ifrån Filmavtalets jämställdhetsmål om att stödet till svensk filmproduktion ska fördelas lika mellan könen.[9] Ändå är svensk filmproduktion mer jämställd i jämförelse med många andra länder. En kvinna har exempelvis aldrig vunnit en Oscar för bästa regi och endast tre gånger har det hänt att en kvinna blivit nominerad i denna kategori.

Ur jämställdhetssynpunkt ser den svenska statistiken något bättre ut när det gäller kort- och dokumentärfilm. Filmer som haft kvinnliga regissörer har bland annat vunnit kategorierna bästa dokumentär och bästa kortfilm under Guldbaggegalan 2005 och 2006.[10] Könsfördelningen bland de regionalt samfinansierade kort- och dokumentärfilmerna följer samma mönster som för de som får nationell finansiering. Andelen kvinnliga regissörer ligger sedan 1997 ganska stadigt kring cirka 30 procent av antalet filmer. Tittar man närmare på siffrorna från 2005 och även synar könsfördelningen bland manusförfattare och producenter ser det nästan exakt likadant ut. Siffrorna tyder på att om en film är regisserad av en man är den antagligen också skriven och producerad av män. Det motsvarande gäller om filmen är regisserad av en kvinna. Detta kan förklaras på olika sätt. En förklaring kan vara att män väljer att arbeta med män och kvinnor med kvinnor. En annan tänkbar förklaring är att många filmer är små projekt där samma person har haft flera olika roller.

Jämställdhet handlar också om i vad mån en film som regisseras av en kvinna kostar lika mycket och får lika mycket stöd som en film som regisseras av en man. Om man ser till de filmer som hade premiär 2005, och som är föremål för denna rapport, är två tredjedelar regisserade av män. Dessa filmer kostade i genomsnitt mer, hade en större produktionsbudget, och fick mer stöd (både nationellt och regionalt) än filmer regisserade av kvinnor. Av den sammantagna regionala finansieringen gick 28 procent till filmer regisserade av kvinnor. Stödet från Filminstitutet till dessa filmer var endast 21 procent. Preliminära siffror från stödfördelningen 2005 visar att kvinnliga producenter gynnats av både regionala resurscentrum och Filminstitutet. Fortfarande har filmer som producerats av en manlig producent i genomsnitt en betydligt större produktionsbudget.

Dokumentärer vs Fiktion

NÄR FILMERNA REGISTRERADES HAR DE OLIKA REGIONERNA fått genrebestämma sina egna bidrag. Av antalet registrerade titlar är nästan hälften dokumentärer. Trots detta är den totala regionala finansieringen till kortfilm högre än till dokumentärfilm. Samma fördelning gäller stödet från Filminstitutet liksom för samproduktionsmedel och visningsersättning från SVT. Intressant nog är fördelningen den omvända när det gäller den totala produktionsbudgeten för alla filmprojekt. Där är det dokumentärerna som tar störst del av den totala budgeten (56 %). En möjlig förklaring är att det är lättare att hitta andra finansieringsmöjligheter när det gäller dokumentärfilm än fiktiv kortfilm. Filmernas ämnen kan öppna för att hitta finansiering via föreningar och organisationer. Ett sådant exempel från 2005 är filmen *Rolling like a stone* som fick stöd av Sparbanksstiftelsen Skåne och Hyresgästföreningen i Skåne.

Av materialet framgår också att de större produktionsregionerna, som har redovisat fler än fem filmer under 2005, främst har satsat på fiktion. Det gäller såväl antalet producerade filmer som den ekonomiska insatsen. Dokumentärfilmerna får i genomsnitt mindre pengar per film än fiktionsfilmen. Ett undantag är dock Skåne. Där har man gjort fler dokumentärer än spelfilmer och varje dokumentär får i genomsnitt större del av den ekonomiska kakan än fiktionsfilmerna.

De mindre regionerna tycks prioritera dokumentärer. I Gävleborg är alla registrerade filmer dokumentärer och i Västernorrland har man visserligen gjort fler spelfilmer än dokumentärer, men de senare har fått mest pengar. En förklaring till att dokumentärfilmerna dominerar bland de mindre produktionsregionerna kan var att det krävs mindre resurser, tekniskt som personalmässigt, för att skapa en professionell produkt. Det kan räcka med att ha en professionell dokumentärfilmare i sitt län. En filmare som får ganska mycket pengar för att göra en professionell produkt. Avancerade kortfilmer kräver däremot mer. Både när det gäller teknisk utrustning och antalet yrkeskunniga arbetare. De flesta större kortfilmsproduktioner görs också i någon av de tre produktionsregionerna och kompletteras möjligtvis av ett mindre stöd från ytterligare något resurscentrum.

En blick framåt

EN KORT BLICK FRAMÅT LEDER OSS TILL FILMÅRET 2006 som redan ligger bakom oss. Utan att ha någon sammanställning klar finns det anledning att tro att den minskning av det regionala stödet till filmproduktion som har redovisats i den här rapporten har fortsatt under 2006. I övrigt är utvecklingen av den regionala filmen naturligtvis starkt beroende på vad som händer i regionerna. Det handlar om vilka prioriteringar som görs regionalt men också nationellt.

En utveckling som eventuellt kan motverka den negativa trenden är inrättandet av ett fjärde produktionscentrum i Stockholm/Mälardalen. Det skulle ge ytterligare ett tillskott till den sammantagna regionala ekonomiska produktionsinsatsen. I Stockholm med omnejd bor för övrigt en ansenlig del av landets filmarbetare.

Även andra prioriteringar formar utvecklingen av den regionalt samfinansierade filmen. Vad betyder det exempelvis att många regioner prioriterar att satsa på unga filmare? Sker det på bekostnad av de professionella filmarna och vad händer när de nya talangerna blir etablerade? En annan aspekt av den regionala filmen, som inte har behandlats i den här rapporten men som är nog så viktig, är distributionsmöjligheterna för filmerna. I flera år hade Film i Väst en egen distribution av kortfilm. Efter deras beslut att lägga ner den verksamheten har det blivit svårare att sprida kortfilm eftersom ingen annan aktör har tagit ett ansvar för den regionalt producerade filmen på samma sätt. Vilka potentiella lösningar finns på den problematiken? Samtidigt har det dykt upp nya möjligheter att sprida kortfilm. Internet har blivit ett forum för kortfilm där man enkelt kan ladda ner och via en rad olika webbsidor se film via datorn. Ett forum som kanske framför allt passar de riktigt korta filmerna.

Avslutningsvis kan man säga att sammanställningen av det regionala filmåret 2005 bjöd på såväl nya som gamla mönster. Vi har sett att antalet regionalt samfinansierade filmer har sjunkit och att filmerna i genomsnitt fått mindre belopp. Vi har också konstaterat att representationen av kvinnor i centrala funktioner fortfarande är låg, detta trots att jämställdhetsstatistiken ser bättre ut för kort- och dokumentärfilm jämfört med lång spelfilm.

Samtidigt finns det väldigt mycket att glädjas och imponeras över. Det har gjorts hela 64 regionala kort- och dokumentärfilmer enligt rapportens kriterier. Filmer som är gjorda över hela Sverige. Alla utom fyra regionala resurscentrum har redovisat titlar för 2005. Men det gäller just detta år. En historisk återblick visar att alla regioner bidragit till den svenska filmfloran.

Fotnoter

[1] Ett regionalt resurscentrum har i uppgift att samordna och utveckla filmen i sina respektive regioner. Mer information om regionala resurscentrum finns på Svenska Filminstitutets hemsida, www.sfi.se/regional

[2] ”Regional film – vad är det? Regionalt samproducerad kort- och dokumentärfilm 1997-2004.” En kartläggning sammanställd av Susann Jonsson på uppdrag av Regionala filmresurscentrums samarbetsråd, 2004. Rapporten kan hämtas från Film i Värmlands hemsida, www.filmivarmland.se

[3] ”Regional film – vad är det?” Sid 1.

[4] ”Kulturpolitik”, proposition 1996/97: 3.

[5] Film i Sydost och Film i Kronoberg har gått samman i Reaktor Sydost som omfattar Blekinge, Kalmar och Kronoberg.

[6] Exakta belopp för samproduktion och visningsersättning från SVT saknas. SVT lämnar inte ut sådana uppgifter med hänvisning till att dessa är en del av sekretessbelagda affärsuppgörelser med enskilda produktionsbolag.

[7] ”Regionaliserad filmproduktion i ett filmarbetarperspektiv – var filmarbetarna bor, var filmjobben finns och hur filmarbetarna försörjer sig.” En rapport av Margareta Dahlström, Nordregio och Brita Hemelin, Stockholms universitet, 2007.

[8] Uppgift från Film Stockholms hemsida den 18 januari 2007.

[9] 2006 års filmavtal, sid 2, paragraf 4.

[10] Guldbagge till bästa kort och dokumentärfilm 2005 är *Armbryterskan från Ensamheten* och *Glenn the great runner* och 2006 är *Bakom slöjan* och *En nattsaga*.

Filmtitel	Namn regissör	Region	Produktionsbolag	Inspelnings-kommun	Inspelningsland om ej Sverige	Regional insats	SFI insats	SVT*	Övrig samfinansiär	Total budget	Dokumen-tär
Anette/Anette-Krimjouren	Christina Olofson, Klara Björk	Dalarna	Filmkreatörerna/CO. Film	Borlänge, Trol-lhättan		200 000,00 kr				900 000,00 kr	X
Att flytta vuxna katter	Johan Lundborg	Skåne	Migma Film	Lund		200 000,00 kr	200 000,00 kr	V		654 950,00 kr	X
Att rymma	Jens Choong	Västerbotten		Umeå		50 000,00 kr				50 000,00 kr	
Beefnoodles	Marcus Lundin	Norrbotten	Unf Film FPN	Umeå		200 000,00 kr				200 000,00 kr	
Bocken brinner	Ingela Hedberg, Roger Johansson	Gävleborg	Rekordfilm i Sverige	Gävle, Österfär-nebo, Stockholm, Göteborg		25 000,00 kr		V	Kultur och fritid, Gävle kommun 20 000 kr	203 000,00 kr	X
Bushdoctor	Ariel Gomar, Ivan Blanco	Skåne	Nimativ Form		Ghana	20 000,00 kr	60 000,00 kr	V	Statens kulturråd	522 745,00 kr	X
Citysigns 2000	Mats Omne	Dalarna	Matiné Film och Television		Indien, Storbritannien, USA, Argentina, Sydafrika, Ryssland, Brasilien, Australien, Kina	100 000,00 kr		S	Sparbanksstiftelsen Dalarna (regional aktör) Matiné Film och Television	3 000 000,00 kr	X
Den röda skon	Magnus Fredriksson	Norrbotten	Arktisk Cirkus	Kiruna		127 000,00 kr		V		127 000,00 kr	
Det är min tur nu	Jörgen Hjerdt	Värmland	Kalmér & Johansson			20 000,00 kr	279 000,00 kr	V		317 000,00 kr	
Dödssyndaren	Rafael Pettersson	Skåne	Egen firma	Malmö		20 000,00 kr				40 000,00 kr	
En familj som andra	Fredrik Gertten	Skåne	WG Film		Argentina, Spanien	150 000,00 kr	300 000,00 kr	S	YLE Finnish Television, TV2 Danmark, TVV, Televisio Valencia, ETV Estonian Television, Nordic film & TV Fund, IPS, Odisea-Odisseia, Documentary Channel, Sundance Channel, HOS, Humanistische Omroep	2 435 887,00 kr	X
En god dag	Per Hanefjord	Västerbotten	Röde Orm Film AB	Lycksele		300 000,00 kr	200 000,00 kr	V	La Paloma Films Inc	688 000,00 kr	
En lonkos försvarstal	Bisse Falk	Dalarna	Bisse Falk		Chile	40 000,00 kr		S		200 000,00 kr	X
Entusiasten	Tobias Åkesson	Skåne	Egen firma	Malmö, Vellinge		20 000,00 kr				130 745,00 kr	
Ester	Pernilla Johansson, Petra Elmquist	Skåne	Tinroof produktion	Malmö, Trelleborg		50 000,00 kr	60 000,00 kr			114 300,00 kr	
Fantomsmärta	Håkan Liu	Västra Götaland	Migma Film AB	Vänersborg, Göteborg		150 000,00 kr	150 000,00 kr	S		517 000,00 kr	
Fru Einstein	Marie-Louise Steiner	Skåne	Apollon Ljud och Bild, Lund	Malmö, Lund	Österrike, Italien	125 000,00 kr		S		939 540,00 kr	X
Gäddan	Måns Berthas	Västernorrland	Berthas Production	Sundsvall, Timrå		35 000,00 kr				44 000,00 kr	
Hollywood	Antonio Tublén, Alexander Brøndsted	Skåne	Röde Orm Film AB	Malmö		25 000,00 kr			Danska Filmverkstaden	250 000,00 kr	
Hunden och Jonas	Jakob Bastviken	Västra Götaland	Mullvad Animation	Trollhättan		150 000,00 kr	150 000,00 kr	V	DR 15 000 kr	330 000,00 kr	
Hälsningar från Folkets Park	Göran Willis, Staffan Bengtsson	Dalarna	Top Film AB			40 000,00 kr		S	Filmpool Mitt (regional aktör), Folkets Hus och parker	295 000 kr	X
I bokhandlarens sällskap	Ulf Boström	Norrbotten	A & O Produktion	Skellefteå		324 000,00 kr				569 000,00 kr	X
I bokhandlarens sällskap	Ulf Boström	Västerbotten	A & O Produktion			50 000,00 kr				se ovan	X
K 141	Gunilla Bresky	Norrbotten	Röda Läppar	Luleå	Ryssland	218 000,00 kr		S		633 500,00 kr	X
Kaisa Kettu ja Harax	Magnus Fredriksson	Norrbotten	Arktisk Cirkus	Kiruna		90 000,00 kr		S		372 000,00 kr	
Kalven och friheten	Jonas Selberg	Norrbotten	Bokomotiv AB/Pantheon Film	Boden		110 000,00 kr	50 000,00 kr			240 000,00 kr	X
Kerstin Lindmans dolda passion	Elisabeth Andersson, Leena Enäkoski Varjamo	Västerbotten	Fire Films	Skellefteå		300 000,00 kr				350 000,00 kr	
Klingen	Anders Carlsson	Dalarna	Film i Dalarna	Falun		3 750,00 kr				3 750,00 kr	X

Filmtitel	Namn regissör	Region	Produktionsbolag	Inspelnings-kommun	Inspelningsland om ej Sverige	Regional insats	SFI insats	SVT*	Övrig samfinansiär	Total budget	Dokumen-tär
Kommer hem	Birgitta Åkesson, Anette Klingeborn Skoglund	Västra Götaland	MovieTime Stockholm AB	Vänersborg, Trollhättan		150 000,00 kr	150 000,00 kr	S	MovieTime Stockholm AB: 232 863	632 863,00 kr	
Kära Vänner	UFF	Sörmland, Upp-land, Örebro, Västmanland		Nyköping		10 000,00 kr			UngFilmFramåt, UFF, är en satsning på unga filmare från fyra län, ett samarbete mellan Film i Sörmland,Film i Uppland, Film i Västmanland & Film i Örebro län.	10 000,00 kr	
Les courants	Sofia Norlin	Västernorrland	dfm fiktion AB		Frankrike	60 000,00 kr		V	CNC, Reg. fond Picardie-regionen DRAC, France 3, Procirep, Angoa	1 036 990,00 kr	
Längs Guldgatan	Knutte Wester	Västerbotten	Sommer Film och Video	Skellefteå		194 000,00 kr		S	oskar och oskarsson	929 000,00 kr	X
Making Stars	Magnus Johansson, David Wiksten	Skåne	Junior Entertainment	Malmö		12 000,00 kr				444 850,00 kr	
Mannen som inte kom någonstans	Peter Larsson	Gotland	Film på Gotland/Diagona-lakademin	Gotland		5 000,00 kr			Diagonalakademin	20 000,00 kr	
Mannen som vandrar i september	Arde-Shir Seradj	Dalarna	Adde Filmproduktion	Dalarna		75 000,00 kr				336 360,00 kr	X
Mebana	Daniel Wallentin	Dalarna	Tre Vänner	Stockholm		88 000,00 kr	250 000,00 kr	S	Tre Vänner Produktion AB, Stockholm Inter-nationella Filmfestival	415 000,00 kr	
Mer än bara en Svensson	Beata Konar	Gävleborg	Beata Konar Produktion i samarb m Filmkreatörerna	Sandviken, Stockholm		73 545,00 kr	150 000,00 kr		Samproduktion mellan Beata Konar Produktion och Filmkreatörerna	1 200 000,00 kr	X
Min håriga familj del 1 och 2	Erika Rydstrand, Dieter Stöpfgeshoff	Gävleborg	Dieter Stöpfgeshoff Studio AB, Zoul Media AB	Gävle. Älvkarleby		25 000,00 kr			Tillväxt och regional utveckling (Landstinget Gävleborg) 75 000 SEK, Länsstyrelsen, Gävle kommun m.fl.	707 000,00 kr	X
Mina Vänner	Johanna Bernhard-son	Västra Götaland	Tussilago AB	Göteborg		50 000,00 kr				190 000,00 kr	X
Minns ni Gubben i stugan?	Nina Hedenius	Dalarna				75 000,00 kr				75 000,00 kr	X
Paketet	Kamelia Pebdani	Norrbotten	Kamelia Pebdani	Luleå, Skellefteå		175 000,00 kr				321 000,00 kr	
Parasiten	Lisa Munthe	Norrbotten	Migma Film	Storuman		100 000,00 kr	823 000,00 kr	S		2 037 000,00 kr	
Parasiten	Lisa Munthe	Västerbotten	Migma Film			300 000,00 kr			YLE	se ovan	
Refused Are Fucking Dead	Kristofer Steen	Västerbotten	Burning Heart Records	Umeå	USA	60 000,00 kr				204 000,00 kr	X
Rensa Fisk	Björn Runge	Västra Götaland	Zoyd Produktion AB	Trollhättan		250 000,00 kr	500 000,00 kr	V	Egen insats 100 000	1 250 000,00 kr	
Rolling like a Stone	Stefan Berg, Magnus Gertten	Skåne	Auto Images AB	Malmö		150 000,00 kr			Kulturnämnden Malmö stad	1 683 000,00 kr	X
Ryppar	Emiliano Goessens, Anna Hylander	Västra Götaland	Speedfim AB	Uddevalla		350 000,00 kr	550 000,00 kr	S		1 250 000,00 kr	
Scen nr: 6882 ur mitt liv	Ruben Östlund	Västra Götaland	Plattform Produktion	Göteborg, Trollhättan		100 000,00 kr	100 000,00 kr	S	Plattform produktion	300 000,00 kr	
Sossen, arkitekten och det skruvade huset	Fredrik Gertten	Skåne	WG Film	Malmö	Spanien, USA, Frankrike	150 000,00 kr			YLE Finish Television, ETV Estonian Television, Österreichischer, TVO TV Ontario, NPS Nederland-se Programma Stichting, TVV Televisio Valencia	2 435 887,00 kr	X
Spättans väg	Johannes Stjärne Nils-son, Ola Simonsson	Skåne	Kostrfilm	Strömstad, Lund		150 000,00 kr	510 000,00 kr	V		750 000,00 kr	
Stella hittar en liten gubbe	Frida Hammar	Jönköping	Itry	Eksjö		10 000,00 kr			Itry	50 000,00 kr	X
Suzana – maka, mor, rebell	Maria Rinaldo, Peter Rinaldo	Dalarna	Springtime Television	Borlänge	Turkiet	100 000,00 kr		S	Filmpool Mitt (regional aktör), YLE, Borlänge kommun, Springtime Television	600 000,00 kr	X
Sweet Memories Garden Centre	Simon Klose	Skåne	Nimativ Form		Sydafrika	30 000,00 kr				730 400,00 kr	X

Filmtitel	Namn regissör	Region	Produktionsbolag	Inspelnings-kommun	Inspelningsland om ej Sverige	Regional insats	SFI insats	SVT*	Övrig samfinansiär	Total budget	Dokumen-tär
Svenskt skräp	Christer Johansson	Västerbotten	Christer Johansson Film och radio	Haparanda	Ryssland	21 000,00 kr		S		298 000,00 kr	X
Så som du är människa är jag människa	Kristina Meiton, Linda Sternö	Västra Götaland	Grym Film	Ale, Göteborg, Karlskrona		50 000,00 kr		S		500 000,00 kr	X
Såsom i en hamburgare	Mattias Andersson	Västra Götaland	Illusion Film AB	Trollhättan, Göteborg		150 000,00 kr	200 000,00 kr	S	Illusion Film	550 000,00 kr	
Tiden i skogen	Jan Röed	Västernorrland	Charon Film AB	Västernorrland		100 000,00 kr	350 000,00 kr	S	Charon Film AB	1 326 380,00 kr	X
To She In Me	Maja Borg	Östergötland	Edinburgh College of Art	Norrköping	Skottland	10 000,00 kr			Edinburgh College of Art	30 000,00 kr	
Toleransens gränser	Ann Holmgren	Västerbotten	FilmCentrum Norr	Umeå		116 874,00 kr				116 874,00 kr	
Uttagningen	Martin Högdahl	Västra Götaland	Illusion Film AB	Trollhättan		350 000,00 kr	550 000,00 kr	V	IllusionFilm	1 450 000,00 kr	
Vacuum	Stefan Frankel	Västernorrland	Berthas Filmproduktion	Timrå		25 000,00 kr	450 000,00 kr	V		25 000,00 kr	
Vad ska du ut och göra	Jörgen Bergmark	Västerbotten	Film i Västerbotten/Växt-hus film	Umeå		250 000,00 kr				300 000,00 kr	
Vi ska ju inte ligga med honom	Annika Appelin	Västra Götaland	FantomFilm	Göteborg		75 000,00 kr	75 000,00 kr	V	FantomFilm 75 000	275 000,00 kr	
Vilse	Gustav Oldén	Värmland	Go Film			100 000,00 kr		V		780 000,00 kr	
Vårt Bottenhav	Hans Östbom	Västernorrland	Östbom filmbild	Sundsvall, Timrå		550 000,00 kr		S		1 148 500,00 kr	X
						7 683 169,00 kr	6 107 000,00 kr			38 585 521,00 kr	
						REG	SFI			Tot	

*S = samproduktionsmedel
V = visningsersättning